

Sygn. akt IV U 386/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska Rozmus
Protokolant:	stażysta Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2014 r. w Olsztynie

sprawy W. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o odszkodowanie z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania W. I.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 14 maja 2013 nr (...) - (...)

orzeka:

oddala odwołanie

SSR Grażyna Giżewska Rozmus

Sygn. akt IV U 386/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 14 maja 2013r. znak (...) - (...) - odmówił W. I. prawa do zwiększenia jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 24.08.2009r.

Zgodnie bowiem z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r. Nr 167, poz.1322) – jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu, będący następstwem wypadku przy pracy, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie.

W uzasadnieniu ZUS podał, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 09.05.2013 r. ustaliła ponownie 12 % uszczerbek na jego zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy z dnia 24.08.2009r. i nie uległ on pogorszeniu w stosunku do orzeczenia z dnia 12.01.2012r.

Od powyższej decyzji ubezpieczony W. I. wniósł odwołanie, w którym domagał się jej zmiany poprzez ustalenie wyższego uszczerbku na zdrowiu. Podał bowiem, iż stan jego zdrowia znacznie się pogorszył.

Wskazał ponadto, że biegli neurolog i ortopeda, którzy badali go w toku postępowania cywilnego toczącego się w Sądzie Okręgowym przyznali mu 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu.

ZUS/O w O. w odpowiedzi na powyższe odwołanie wniósł o jego oddalenie, wskazując na treść przepisu art.12 ust. 2 ustawy cyt. wyżej ustawy, z uwagi na orzeczenie lekarza orzecznika z dnia 23.12.2011r. który stwierdził u badanego uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem w wysokości 12 %. Na skutek kolejnego wniosku ubezpieczonego o pogorszenie stanu jego zdrowia z dnia 21.02.2013r. – Lekarz Orzecznik orzeczeniem z dnia 27.03.2013r. stwierdził, że procentowy uszczerbek nie uległ pogorszeniu, wobec złożenia sprzeciwu przez badanego – Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 09.05.2013r. ustaliła, że procentowy uszczerbek również wynosi 12 % i nie uległ pogorszeniu.

Sąd ustalił, co następuje:

W. I. był zatrudniony w (...) s.c. K. i S. K. na stanowisku kierowcy.

(dowód: bezsporne)

W dniu 24.08.2009r. uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznał wielomiejscowego urazu. Był leczony zachowawczo, obecnie utrzymują się u niego ograniczenia w zakresie ruchów prawego barku w niewielkim stopniu, dolegliwości bólowe barku i uczucie patologicznego przemieszczania się barkowego końca prawego obojczyka. Dodatkowo odczuwa on dolegliwości bólowe lewego stawu skokowo-goleniowego i kończyny dolnej lewej.

(dowód: akta rentowe – protokół nr (...); dokumentacja medyczna k:9-16, 30-36, 71-76)

Decyzją z dnia 16.04.2010r. ZUS - przyznał W. I. - jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu, ustalając 5% uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 24.08.2009r. Decyzją z dnia 18.02.2011r. ZUS przyznał odwołującemu jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2%, albowiem Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 13.01.2011r. ustalił, że trwały uszczerbek na zdrowiu wynosi o 2 % więcej niż przyznano na podstawie decyzji ZUS z dnia 16.04.2010r.

Decyzją z dnia 12.01.2012r. znak: (...) - 2/614/07- (...) – na skutek wniosku ubezpieczonego o pogorszenie procentowego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem z dnia 24.08.2009r. ZUS zawiadomił, że Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 23.12.2011r. ustalił 12 % uszczerbek na zdrowiu, a więc uszczerbek zwiększył się tylko o 5%, wobec czego odszkodowanie z tytułu pogorszenia uszczerbku na zdrowiu nie przysługuje.

(dowód: akta rentowe – decyzja k: 63, 109)

W dniu 01 marca 2013r. odwołujący W. I. - złożył kolejny wniosek z tytułu pogorszenia procentowego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem, jakiemu uległ w dniu 24.08.2009r.

Decyzją z dnia 14 maja 2013 r. znak (...) - (...) - odmówił W. I. prawa do zwiększenia jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 24.08.2009r.

(dowód: decyzja k: 201 akt rentowych)

Tutejszy Sąd, postanowieniem z dnia 12 lipca 2013r. dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia – wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 24.08.2009 r.

Biegli, po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską oraz po przebadaniu ubezpieczonego, stwierdzili, iż trwały uszczerbek na zdrowiu, w związku z wypadkiem w pracy, któremu uległ badany w dniu 24.08.2009r. wynosi 12% i brak jest podstaw do zwiększenia wysokości orzeczonego uszczerbku.

Biegli wskazali, że dysfunkcja prawego barku utrzymuje się, natomiast funkcja zarówno kręgosłupa szyjnego jak i stawu skokowo-goleniowego prawego są prawidłowe i nie dają podstaw do orzeczenia trwałego uszczerbku na zdrowiu.

(dowód: opinia biegłych k: 37-39)

W piśmie z dnia 21.10.2013r. odwołujący wskazał, że lekarz, który wydał opinię nie był bezstronny, ponieważ w 2012r. wydawał już opinię w jego sprawie.

(dowód: pismo odwołującego k: 54-54 v)

Sąd dopuścił dowód z opinii nowego biegłego ortopedy na okoliczność jaki jest procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 24.08. 2009 r.

Biegły ortopeda stwierdził, że schorzenie spowodowało u ubezpieczonego W. I. trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 12%.

W uzasadnieniu biegły wskazał, że w wyniku wypadku badany doznał – złamania końca barkowego obojczyka prawego, urazu kręgosłupa szyjnego oraz powierzchownego urazu kończyny dolnej lewej. Stosowano leczenie zachowawcze i rehabilitację. Biegły stwierdził zmiany zwyrodnieniowe stawu barkowo-obojczykowego prawego z objawami jego niestabilności, niewielkie zaniki mięśnia naramiennego oraz nieznaczne ograniczenie rotacji wewnętrznej stawu barkowego prawego. Biegły wskazał, że kręgosłup szyjny ma zachowaną pełną ruchomość. Brak wzmoczonego napięcia mięśni przykręgosłupowych, nie stwierdził objawów podrażnienia korzeni nerwowych. Stwierdził zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego, które nie mają związku z przebyłym wypadkiem w pracy. Ruchomość kończyny dolnej lewej jest prawidłowa i nie stwierdza się zaników mięśniowych i objawów niestabilności stawowej. W związku z urazem kręgosłupa szyjnego i kończyny dolnej lewej – biegły stwierdził 0 % uszczerbek na zdrowiu.

(dowód: opinia biegłego k: 87-90)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. I. jest nie zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 12 ust. 2. ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002r. Nr 199 poz.1673) - jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu, będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 pkt procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie.

W niniejszej sprawie - w aktach ZUS zostały dołączone liczne dokumenty, dotyczące stanu zdrowia odwołującego, sporządzone bezpośrednio po wypadku z dnia 24.08.2009r.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, iż odwołujący w związku z wypadkiem przy pracy doznał uszczerbku na zdrowiu, w wysokości ostatecznie - 12 %.

Jak stwierdzili biegli, w opinii sądowej (k: 37-39) - dysfunkcja prawego barku u badanego utrzymuje się, natomiast funkcja zarówno kręgosłupa szyjnego, jak i stawu skokowo-goleniowego prawego są prawidłowe i nie dają podstaw do orzeczenia trwałego uszczerbku na zdrowiu. Stwierdzili, iż trwały uszczerbek na zdrowiu, w związku z wypadkiem w pracy, któremu uległ badany w dniu 24.08.2009r. wynosi 12% i brak jest podstaw do zwiększenia wysokości orzeczonego uszczerbku.

Wobec zastrzeżeń złożonych przez odwołującego co do wydanej opinii Sąd dopuścił dowód z opinii nowego biegłego ortopedy, który również stwierdził, że schorzenie spowodowało u ubezpieczonego W. I. trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 12%. Biegły stwierdził bowiem u badanego - zmiany zwyrodnieniowe stawu barkowo-obojętkowego prawego z objawami jego niestabilności, niewielkie zaniki mięśnia naramiennego oraz nieznaczne ograniczenie rotacji wewnętrznej stawu barkowego prawego. Stwierdził zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego, które nie mają związku z przebyłym wypadkiem w pracy. Ruchomość kończyny dolnej lewej jest prawidłowa i nie stwierdza się zaników mięśniowych i objawów niestabilności stawowej. W związku z urazem kręgosłupa szyjnego i kończyny dolnej lewej – biegły stwierdził 0 % uszczerbek na zdrowiu.

Sąd w pełni dał wiarę przedstawionym dokumentom (historii choroby), uznając je za wiarygodne, ich prawdziwość nie była nadto kwestionowana przez strony. Sąd poparł także w całości obie wydane opinie biegłych.

Wskazać należy, że opinie te są jasne (zawierają logiczne uzasadnienie wniosków końcowych), pełne (udzielają wyczerpujących odpowiedzi na postawione pytania), logiczne i wyczerpująco analizują przedstawione zagadnienie.

Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Mając na uwadze powyższe, odwołanie w oparciu o treść art.477¹⁴ § 1 k. p. c. należało oddalić i uznać, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

SSR Grażyna Giżewska-Rozmus